

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Fișă de bune practici

Ritualuri și timp școlar Trunchiul modulului /R

UMBERTO CUGOLA

1. Context

Contextul prezentat poate fi o școală primară sau colegiu.

2. Obiective.

. Această fișă își propune să gândească dezvoltarea ritualurilor atât pentru o funcție de localizare în timp, cât și pentru a face față în același timp efectelor stresului și căutarea unui comportament stereotip. Ritualul marchează, de asemenea, trecerea de la un spațiu la altul, spațiul social al familiei, MECS¹ sau ITEP² ... la spațiul social al școlii cu organizarea, ierarhiile și regulile sale specifice.

3. Derularea " Bunei practici".

. Suntem într-o sală de clasă unde mulți elevi au tulburări de atenție, comportament și autism. Acești copii sunt deosebit de agitați și instabili când ajung în spațiul școlii și este surprinzător să vedem cât de dificil este să asigurăm o tranziție de la mediul de unde provin. În direcția opusă când părăsesc școala, se poate observa un sentiment de anxietate pronunțat la acești elevi. Prin urmare, putem lua în considerare două puncte de ritualizare a tranziției: la sosirea și plecarea din școală.

- La sosirea dimineții, se oferă un timp de întâmpinare într-un spațiu adecvat. Copilul poate împărtăși o gustare (un fruct, un biscuit și un pahar de apă, de exemplu) cu colegii săi și cu adulții implicați în clasă. De asemenea, se poate imagina un timp de joc de peste zece minute: prizonier, coloana Maillard etc. Prin joc, copilul intră în relație în spațiul social al clasei și cu adultul. Implicarea adultului într-un "face cu" este importantă deoarece este imediat accesibilă copilului, ceea ce atenuează efectele anxietății pe care o poate simți. În același sens, ideea de a lua o gustare este un ritual care poate ajuta la atenuarea efectelor înfricoșătoare ale separării.
- La sfârșitul zilei, un timp de 20 de minute poate fi luat pentru a da cuvântul oricărei persoane care dorește să-și evoce emoțiile zilei. Dacă discursul este prea complicat, putem lua în considerare o mică scriere pe care copilul o va pune într-o cutie. La începutul acestui ritual, cuvintele mici ale zilei anterioare sunt citite de adultul care discută emoțiile evocate și reglează fluxul de vorbire. Acest lucru

face posibilă asigurarea revenirii în familie sau într-o instituție care să fie ușurată de emoțiile negative ale zilei.

- Trecerea de la timpul de recreere la întoarcerea în clasă poate fi uneori dificilă pentru copilul cu autism, de exemplu. Cazul celui care nu poate sta în linie și care arată gesturi stereotipice. Așadar, putem crea un mic ritual de ședere pe o bancă cu AVS, ca o modalitate de a căuta un SAS care trece. Nu există un ritual general pentru toți, uneori este necesar să se adapteze, să improvizeze ritualurile în funcție de problemele întâlnite.
- Copiii care au tendința de a-și acționa problemele trebuie să poată identifica un sistem ritualizat de reglementare. La fiecare depășire, un adult de referință preia profesorul și însoțește copilul într-un spațiu adecvat. Este un spațiu al cărui aspect estetic și aspect se încadrează sincer cu cel al clasei.

Acolo el poate să se joace, să aibă o gustare, să interacționeze cu adultul care va dezvolta această capacitate de a asculta să audă dincolo de cuvinte. Foarte adesea evenimentul care declanșează acționarea este doar un pretext pentru a externaliza o stare internă de tensiune. De exemplu, un copil poate fi încurcat de abandonarea propriei povestiri și poate acționa în timpul zilei în care profesoara sa anunță că părăsește școala.

4. 4. Evaluarea activității

- Verificați starea copilului în situația colectivă și de învățare. Este capabil să participe la ore de clasă și la alte activități? Nu este introvertit? Este cu adevărat în schimbul cu grupul de copii sau în special cu unii? E în schimbul cu adulții din jurul lui? Depășește ultimele "crize"?
- Oferiți schimburi de cuvinte cu grupul de copii, profesori, îngrijitori și, eventual, familia, pentru a colecta ceea ce simte copilul, ce poate spune despre locul pe care încercăm să îl facem în școală. Este bine stabilit locul pe care încercăm să-l facem pentru activitate?

5. Limite.

Provocarea aici va fi luarea în considerare a singularității fiecărui copil și a nevoilor acestuia. Un copil autist nu are aceleași nevoi în ceea ce privește ritualizarea timpului său ca un copil cu probleme comportamentale de exemplu. O altă capcană care trebuie luată în considerare este și dependența care poate fi creată pentru a supra-ritualiza timpul. Luați în considerare emanciparea treptată de la ritual, pe măsură ce copilul progresează ca an și nivel. În cele din urmă, este necesar să fie oferit un buget mic și un spațiu adecvat pentru gustare.

6. Perspective

Ritualurile și timpul școlar sunt o temă care ar trebui gândită la nivel global într-o școală. Pentru că asigură o stabilitate în timp, care uneori se dovedește a fi tulburătoare pentru copiii cu CES. Dar, de asemenea, oferă un cadru restrictiv, o funcție de autoritate discretă care face copilul disponibil pentru învățare. Armonizarea acestei practici în cadrul unei instituții nu are același domeniu de aplicare ca într-o singură clasă.